

ELŐSZÓ HELYETT

Ajánlanom kellene ezt a könyvet az olvasónak, tehát Önnek, azonban kétközben vagyok, mert nem tudom, hogy elfásultan él-e vagy még mindig érzékeny az emberi sors sokszor már embertelen fordulataira. Ma, amikor a TV helyszínről közvetíti a háborús szörnyűségeket, amikor a műholdak a mindennapos intimitásába is bekuccskálnak, amikor..... felvetődik a kérdés: Mi újat nyújthat több, mint hatvan év távlatából ez a dokumentumkötet bárkinék?

A felsorolt kételyek szemüvegén át az itt található vallomásokra, levelekre tekintve: a szubjektivitásukat a lehető legelhanyagolhatóbbra csökkenthetjük, és akkor rá kell döbbernünk – még azoknak is, akik tizenévesek. - Mindez nagyon ismerős számunkra, hiszen láthattuk a horvát és a boszniai harcterek szörnyűségeit, a „felszabadított szerb” városok golgotáját – és a tömegsírokat is -, hallhattuk a gőgös kijelentéseket: „a szerb nép nem élhet együtt”! Ismétlődik a történelem?

Mindaz, ami a kilencvenes évek balkáni konfliktusaiban lejátszódott, csak silány másolata az 1944/45-ben a vajdasági németekkel és magyarokkal megtörtént szörnyűségeknél.

Itt nincsenek videofelvételek és műholdképek, csak a túlélők visszaemlékezései, de legalább annyira hitelesek, még ha a „tudósok” tagadják is.

Döntse el Ön elhiszi-e!

A szerkesztő

